

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze v senátě složeném z předsedy JUDr. Luboše Vrby a soudců
Mgr. Bc. Viktora Macha a JUDr. Alexandera Károlyiho ve veřejném
zasedání konaném dne
13. října 2022 projednal odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení],
[datum narození] a poškozeného [příjmení] [jméno] [příjmení],
[datum narození] proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 28. 3.
2022, č. j. 2 T 48/2021 – 2015,

a rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 tr. ř. se napadený rozsudek z podnětu podaného odvolání
poškozeným [jméno] [příjmení], narozeným [datum], zrušuje toliko ve výroku o náhradě škody,
který se týká tohoto poškozeného,

a podle § 259 odst. 3 tr. ř. se znovu rozhoduje tak, že je

obžalovaný [jméno] [příjmení], [datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa],

podle § 228 odst. 1 tr. řádu povinen zaplatit na náhradu škody poškozenému [jméno] [příjmení],
narozenému [datum], bytem [adresa], částku 9 250 000 Kč, spolu
s úrokem z prodlení ve výši 11,75 % počínaje od 10. 2. 2022 až do zaplacení.

Podle § 256 tr. ř. se odvolání obžalovaného zamítá.

Jinak zůstává napadený rozsudek nezměněn.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Krajského v Praze (dále jen soud I. stupně) byl obžalovaný [jméno] [příjmení] uznán vinným pokračujícím zvláště závažným zločinem podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, kterého se dle skutkových zjištění soudu I. stupně dopustil tím, že

v období od 22. 9. 2011 do 1. 11. 2016 ve svém tehdejší bydlišti v [obec], okres [okres], na dalších místech ve Středočeském kraji a v Praze telefonicky, při osobních setkáních či prostřednictvím dalších osob v úmyslu se obohatit, pod nepravdivými záminkami zprostředkování výhodných investic na kapitálovém trhu, investic do nemovitostí, uměleckých děl či jiných aktiv, zneužívaje přitom důvěru ve své odborné kvality, kterou si získal jako pracovník Citibank Europe plc, organizační složka (dále jen, „banka“), v níž byl do 11. 4. 2014 zařazen na pozici osobního bankéře pro VIP klienty, nebo dále pod nepravdivými záminkami poskytnutí krátkodobé či dlouhodobější půjčky z důvodů přechodných finančních problémů zapříčiněných vnějšími vlivy nebo za účelem placení drahé léčby svých příbuzných, oslovoval jednotlivé poškozené klienty banky, pro které vykonával v bance činnost osobního bankéře, dále své známé a své bývalé spolupracovníky, přestože neměl nikdy možnost takové investice zprostředkovat a přestože byl od 12. 4. 2014 bez zaměstnání a bez jiného zdroje příjmu, což poškozeným zamlčel, finanční prostředky vylákané jako údajné investice dále neinvestoval, nýbrž je použil zčásti pro vlastní potřebu a zčásti pro výplatu jistiny a údajných výnosů z neuskutečněných investic v úmyslu zachovat si nadále důvěru poškozených, obdobným způsobem použil i finanční prostředky vylákané jako půjčky z jiných než investičních důvodů, které ve sjednané době splatnosti ani později nevracel, přičemž jeho finanční situace a schopnost splácet vylákané peněžní prostředky se neustále zhoršovaly, kdy od května 2016 si byl vědom, že je proti němu vedeno exekuční řízení, přesto však ve vylákávání peněz pokračoval a získané prostředky nechal zasílat na cizí účty, k nimž měl přístup, přičemž při snaze poškozených získat vylákané prostředky zpět, se různě vymlouval a pod různými záminkami odkládal výplatu údajných investic i splatnost půjček, kdy konkrétně:

1) od poškozené [jméno] [příjmení] vylákal pod záminkou zhodnocení formou investic peněžní prostředky v celkové výši 4 930 000 Kč, které mu poškozená postupně předávala v hotovosti v Praze, v kanceláři banky, a to dne 22. 9. 2011 částku ve výši 400 000 Kč, dne 24. 10. 2011 částku 180 000 Kč, dne 19. 1. 2012 částku ve výši 700 000 Kč, dne 20. 4. 2012 částku ve výši 800 000 Kč, dne 12. 6. 2012 částku ve výši 1 000 000 Kč, dne 30. 7. 2012 částku 1 500 000 Kč a dne 7. 1. 2013 částku ve výši 350 000 Kč, kdy tyto peněžní prostředky v částce 1 755 000 Kč použil pro vlastní potřebu, v částce 1 345 000 Kč je poškozené v období

od 2. 7. 2012 do 27. 11. 2015 postupně vrátil převodem na její účet [číslo] [bankovní účet] jako výplatu jistiny a údajných výnosů z neuskutečněných investic a v částce 1 830 000 Kč je poškozené v období od 2. 2. 2015 do 9. 9. 2016 postupně zaslal převodem na její účet [číslo] [bankovní účet] nebo na účet č. [číslo] [bankovní účet] jako takzvaný, „sponzorování beachvolejbalu“, čímž [jméno] [příjmení] způsobil škodu v celkové výši 1 755 000 Kč,

2) od poškozeného [jméno] [příjmení] vylákal pod záminkou zhodnocení formou investic peněžní prostředky v celkové výši 15 560 000 Kč, které mu poškozený postupně zasílal na jeho účet [číslo] [bankovní účet] nebo mu je předával v hotovosti na různých místech v [obec], a to dne 17. 1. 2013 na účet částku ve výši 2 000 000 Kč, nejpozději dne 17. 1. 2013 v hotovosti částku ve výši 500 000 Kč, nejpozději dne 5. 9. 2013 v hotovosti částku ve výši 300 000 Kč, dne 6. 9. 2013 na účet částku ve výši 2 000 000 Kč, nejpozději dne 5. 1. 2015 v hotovosti částku ve výši 400 000 Kč, dne 7. 1. 2015 na účet částku ve výši 5 000 000 Kč, nejpozději dne 31. 3. 2015 v hotovosti částku ve výši 1 500 000 Kč, dne 3. 4. 2015 na účet částku ve výši 1 000 000 Kč, nejpozději dne 25. 8. 2015 v hotovosti částku ve výši 860 000 Kč a dne 26. 8. 2015 na účet částku ve výši 2 000 000 Kč, kdy tyto peněžní prostředky v částce 12 330 000 Kč použil pro vlastní potřebu a v částce 3 230 000 Kč je poškozenému v období od 2. 9. 2014 do 31. 12. 2016 postupně vrátil převodem na jeho účet č. [bankovní účet] nebo v hotovosti jako výplatu jistiny a údajných výnosů z neuskutečněných investic, čímž [jméno] [příjmení] způsobil škodu v celkové výši 12 330 000 Kč,

3) od poškozeného [příjmení] [jméno] [příjmení], bytem [adresa], vylákal pod záminkou zhodnocení formou investic peněžní prostředky v celkové výši 7 950 000 Kč, které mu poškozený postupně zasílal na jeho účet [číslo] [bankovní účet] nebo mu je předával v hotovosti převážně v [obec] [část obce], a to dne 17. 10. 2013 na účet částku 2 000 000 Kč, nejpozději dne 17. 10. 2013 v hotovosti částku ve výši 500 000 Kč, dne 8. 4. 2014 na účet částku ve výši 300 000 Kč, dne 9. 4. 2014 na účet částku ve výši

200 000 Kč, dne 24. 12. 2014 na účet částku ve výši 1 000 000 Kč, dne 27. 8. 2015 na účet částku ve výši 350 000 Kč, dne 28. 8. 2015 na účet částku ve výši 150 000 Kč, dne 22. 9. 2015 na účet částku ve výši 500 000 Kč, nejpozději dne 29. 9. 2015 v hotovosti částku ve výši 450 000 Kč, dne 15. 10. 2015 na účet částku ve výši 1 000 000 Kč a dne 23. 11. 2015 na účet částku ve výši 1 500 000 Kč, kdy tyto peněžní prostředky v částce 5 650 000 Kč použil pro vlastní potřebu a v částce 2 300 000 Kč je poškozenému v období od 29. 4. 2015 do 24. 2. 2016 postupně vrátil převodem na jeho účet č. [bankovní účet] jako výplatu jistiny a údajných výnosů z neuskutečněných investic, čímž MUDr. [jméno] [příjmení] způsobil škodu v celkové výši 5 650 000 Kč,

4) od poškozeného [jméno] [příjmení], bytem [adresa], vylákal pod záminkou zhodnocení formou investic peněžní prostředky v celkové výši 9 000 000 Kč, které mu poškozený postupně zasílal na jeho účet [číslo] [bankovní účet], a to dne 23. 5. 2014 částku 3 000 000 Kč se splatností do 21. 5. 2016 s 15% úrokem, dne 10. 7. 2015 částku 3 000 000 Kč se splatností do 8. 7. 2018 s 14% úrokem, dne 19. 10. 2015 částku 2 000 000 Kč se splatností do 19. 4. 2016 s 15% úrokem a poté ještě dne 25. 1. 2016 částku 3 000 000 Kč jako krátkodobou bezúročnou půjčku na drahou léčbu svého otčima se splatností do 1. 3. 2016, kdy zapůjčené prostředky v částce 9 250 000 Kč použil pro vlastní potřebu a v částce 1 750 000 Kč je v období od 29. 4. 2016 do 30. 11. 2016 vrátil z části prostřednictvím účtů [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] a z části vklady na účet poškozeného č. [bankovní účet], čímž [jméno] [příjmení] způsobil škodu v celkové výši 9 250 000 Kč,

5) od poškozeného [jméno] [příjmení] vylákal pod záminkou zhodnocení formou investic dne 28. 11. 2014 na svůj účet [číslo] [bankovní účet] částku ve výši 500 000 Kč, kdy tyto peněžní prostředky v částce 421 000 Kč použil pro vlastní potřebu a v částce 79 000 Kč je poškozenému vrátil, a to tak, že dne 2. 2. 2015 převedl 75 000 Kč na účet [číslo] [bankovní účet] vedený na [jméno] [příjmení] jako výplatu údajných výnosů z neuskutečněných investic a ve dnech 13. 9. 2018 a 26. 9. 2018 vložil celkem 4 000 Kč Na účet poškozeného č. [bankovní účet], čímž [jméno] [příjmení] způsobil škodu v celkové výši 421 000 Kč,

6) od poškozeného [příjmení] [jméno] [příjmení], CSc., bytem [adresa], vylákal pod záminkou zhodnocení formou investic peněžní prostředky v celkové výši 3 155 000 Kč, které mu poškozený postupně zasílal na jeho účet [číslo] [bankovní účet] nebo mu je předával v hotovosti zejména v [obec] [část obce], a to dne 23. 12. 2014 na účet částku 1 000 000 Kč a nejpozději dne 31. 12. 2014 v hotovosti částku ve výši 300 000 Kč, vše se splatností do 18. 12. 2016 s 10% úrokem, dne 3. 7. 2015 na účet částku 500 000 Kč, dne 14. 7. 2015 na účet částku 375 000 Kč a nejpozději dne 31. 7. 2015 v hotovosti částku ve výši 260 000 Kč, vše se splatností do 1. 7. 2017 s 10% úrokem, dne 27. 8. 2015 Na účet částku 200 000 Kč, dne 28. 8. 2015 na účet částku 50 000 Kč, dne 23. 9. 2015 na účet částku 250 000 Kč, dne 20. 10. 2015 na účet částku 100 000 Kč a nejpozději dne 31. 10. 2015 v hotovosti částku ve výši 120 000 Kč, vše se splatností do 15. 12. 2015 s 5% úrokem, kdy obžalovaný zapůjčené prostředky v částce 2 145 000 Kč použil pro vlastní potřebu a v částce 1 010 000 Kč je v období od 26. 1. 2016 do 26. 9. 2018 vrátil jednak formou úhrady faktury Exclusive Tours s.r.o. [číslo] za leteckou přepravu poškozeného, jednak převodem na účet poškozeného č. [bankovní účet] nebo vkladem na účet poškozeného [číslo] [bankovní účet], čímž MUDr. [jméno] [příjmení], CSc. způsobil škodu v celkové výši 2 145 000 Kč,

7) od poškozeného [jméno] [příjmení] vylákal pod záminkou zhodnocení formou investic peněžní prostředky v celkové výši 1 150 000 Kč, které mu poškozený postupně zasílal na jeho účet [číslo] [bankovní účet], a to dne 25. 8. 2015 částku ve výši 1 000 000 Kč a dne 8. 4. 2016 částku ve výši 150 000 Kč, kdy z těchto peněžních prostředků částku 650 000 Kč použil pro vlastní potřebu a částku 500 000 Kč poškozenému dne 26. 2. 2016 vrátil převodem na jeho účet [číslo] [bankovní účet] jako výplatu údajných výnosů z neuskutečněných investic, dále od poškozeného [příjmení] vylákal dne 4. 5. 2016 pod záminkou poskytnutí krátkodobé půjčky peněžní prostředky ve výši 150 000 Kč se splatností do týdne, které poškozený dle instrukcí [příjmení] zaslal na účet [číslo] [bankovní účet] vedený na [jméno] [příjmení], ačkoliv obžalovaný od počátku věděl, že zapůjčené peněžní prostředky vzhledem ke své finanční situaci v té době není schopen ve sjednané době splatnosti vrátit, a teprve až dne 6. 9. 2016 po sjednané době splatnosti vrátil převodem na účet poškozeného [číslo] [bankovní účet] částku 100 000 Kč, čímž [jméno] [příjmení] způsobil škodu v celkové výši 700 000 Kč,

8) od poškozeného [jméno] [příjmení] vylákal pod příslibem zhodnocení formou investic peněžní prostředky v celkové výši 1 900 000 Kč, které mu poškozený postupně zasílal jednak na jeho účet [číslo] [bankovní účet], a to dne 27. 8. 2015 částku 500 000 Kč, dne 20. 1. 2016 částku 200 000 Kč, dne 21. 1. 2016 částku 300 000 Kč, dne 25. 2. 2016 částku 200 000 Kč a dne 26. 2. 2016 dvakrát částku 200 000 Kč, a dále na účet č. [bankovní účet] vedený na [jméno] [příjmení] [příjmení], a to dne 8. 4. 2016 částku 100 000 Kč, dne 11. 4. 2016 částku 100 000 Kč a dne 2. 6. 2016 částku 100 000 Kč, kdy tyto peněžní prostředky v částce 1 810 000 Kč použil pro vlastní potřebu a v částce 90 000 Kč je v období od 31. 8. 2018 do 21. 2. 2019 poškozenému postupně vrátil vkladem na jeho účet č. [bankovní účet] nebo v hotovosti, čímž [jméno] [příjmení] způsobil škodu v celkové výši 1 810 000 Kč,

9) od poškozené [jméno] [příjmení], bytem [adresa], vylákal pod příslibem zhodnocení formou investic peněžní prostředky v celkové výši 2 800 000 Kč, které mu poškozená postupně zasílala na jeho účet [číslo] [bankovní účet], a to dne 27. 8. 2015 částku ve výši 1 000 000 Kč, dne 30. 9. 2015 částku ve výši 500 000 Kč, dne 28. 12. 2015 částku ve výši 500 000 Kč a dne 12. 2. 2016 částku ve výši 800 000 Kč, kdy tyto peněžní prostředky v částce 2 704 500 Kč použil pro vlastní potřebu a v částce 95 500 Kč je poškozené v období od 16. 11. 2016 do 12. 3. 2019 vrátil vkladem na její účet č. [bankovní účet] jako výplatu údajných výnosů z neuskutečněných investic, čímž [jméno] [příjmení] způsobil škodu v celkové výši 2 704 500 Kč,

10) od poškozeného [jméno] [příjmení], bytem [obec], mimo jiné při osobním setkání v obchodním domě [jméno] v [obec] vylákal pod záminkou zhodnocení formou investic peněžní prostředky v celkové výši 4 225 000 Kč, které mu poškozený postupně zasílal jednak na jeho účet [číslo] [bankovní účet], a to dne 28. 8. 2015 částku ve výši 400 000 Kč, dne 24. 2. 2016 částku ve výši 2 425 000 Kč a dne 24. 3. 2016 částku ve výši 1 100 000 Kč, a dále na účet [číslo] [bankovní účet] vedený na [jméno] [příjmení] [příjmení], a to dne 9. 5. 2016 částku ve výši 120 000 Kč a dne 11. 5. 2016 částku ve výši 180 000 Kč, kdy tyto peněžní prostředky použil pro vlastní potřebu, čímž [jméno] [příjmení] způsobil škodu v celkové výši 4 225 000 Kč,

11) prostřednictvím [jméno] [příjmení] vylákal od poškozené [jméno] [příjmení] pod příslibem zhodnocení formou investic peněžní prostředky ve výši 300 000 Kč, které mu poškozená zaslala dne 17. 2. 2016 na jeho účet [číslo] [bankovní účet], kdy tyto peněžní prostředky použil pro vlastní potřebu, čímž [jméno] [příjmení] způsobil škodu v celkové výši 300 000 Kč,

12) od poškozeného [příjmení] [jméno] [příjmení], bytem [adresa], vylákal pod záminkou zhodnocení formou investic peněžní prostředky v celkové výši 1 823 460 Kč, které mu poškozený postupně zasílal na různé účty, a to dne 23. 2. 2016 částku ve výši 300 000 Kč, které mu poškozený zaslal na jeho účet [číslo] [bankovní účet], dne 27. 6. 2016 částku ve výši 5000 USD (dle kurzu ČNB 24,692 CZK/USD ke dni 27. 6. 2016 jde o ekvivalent 123 460 Kč), které mu poškozený zaslal na účet č. [bankovní účet] vedený u CAIXABANK, S.A. ve Španělském království, a dále dne 16. 8. 2016 částku ve výši 1 400 000 Kč, které mu poškozený zaslal na účet [bankovní účet] vedený na [jméno] [příjmení], kdy tyto finanční prostředky v částce 1 813 460 Kč použil pro vlastní potřebu a v částce 10 000 Kč je poškozenému ve dnech 8. 2. 2019 a 22. 2. 2019 vrátil převodem na jeho účet č. [bankovní účet], čímž Ing. [jméno] [příjmení] způsobil škodu v celkové výši 1 813 450 Kč,

13) od poškozeného [jméno] [příjmení] vylákal pod příslibem zhodnocení formou investic peněžní prostředky ve výši 350 000 Kč, které mu poškozený dne 24. 2. 2016 zaslal na jeho účet [číslo] [bankovní účet], kdy tyto peněžní prostředky obžalovaný v částce 102 000 Kč použil pro vlastní potřebu a v částce 248 000 Kč je v období od 16. 8. 2016 do 27. 9. 2018 vrátil převodem prostřednictvím účtu č. [bankovní účet], nebo přímo vkladem na účet poškozeného č. [bankovní účet] jako výplatu jistiny a údajných výnosů z neuskutečněných investic, čímž [jméno] [příjmení] způsobil škodu v celkové výši 102 000 Kč,

14) prostřednictvím [jméno] [příjmení] příslibil poškozené [jméno] [příjmení], bytem [adresa], zhodnocení peněžních prostředků formou investic a následně z ní pod touto záminkou vylákal dne 25. 2. 2016 částku ve výši 90 000 Kč, kterou mu poškozená zaslala na jeho účet [číslo] [bankovní účet], kdy

tyto finanční prostředky v částce 66 000 Kč použil pro vlastní potřebu a v částce 24 000 Kč je poškozené v období od 23. 8. 2018 do 15. 3. 2019 vrátil vklady na její účet č. [bankovní účet] jako výplatu údajných výnosů z neuskutečněných investic, čímž [jméno] [příjmení] způsobil škodu v celkové výši 66 000 Kč,

15) prostřednictvím [jméno] [příjmení] přislíbil poškozenému [jméno] [příjmení] zhodnocení peněžních prostředků formou investic a následně z něj pod touto záminkou vylákal dne 26. 2. 2016 částku 200 000 Kč, kterou mu poškozený zaslal prostřednictvím účtu [jméno] [příjmení] [číslo] [bankovní účet] na jeho účet [číslo] [bankovní účet], kdy tyto peněžní prostředky použil pro vlastní potřebu, čímž [jméno] [příjmení] způsobil škodu v celkové výši 200 000 Kč,

16) prostřednictvím [jméno] [příjmení] přislíbil poškozenému [jméno] [příjmení] zhodnocení peněžních prostředků formou investic a následně z něj pod touto záminkou vylákal dne 26. 2. 2016 částku 200 000 Kč, kterou mu poškozený zaslal prostřednictvím účtu [jméno] [příjmení] [číslo] [bankovní účet] na jeho účet [číslo] [bankovní účet], kdy tyto peněžní prostředky použil pro vlastní potřebu, čímž [jméno] [příjmení] způsobil škodu v celkové výši 200 000 Kč,

17) od poškozeného [jméno] [příjmení] vylákal pod příslibem zhodnocení formou investic peněžní prostředky ve výši 200 000 Kč, které mu poškozený v průběhu února a března 2016 postupně předal v hotovosti, kdy tyto peněžní prostředky použil pro vlastní potřebu, čímž [jméno] [příjmení] způsobil škodu v celkové výši 200 000 Kč,

18) prostřednictvím [jméno] [příjmení] přislíbil poškozenému [jméno] [příjmení] zhodnocení peněžních prostředků formou investic a následně z něj pod touto záminkou vylákal dne 20. 4. 2016 částku 200 000 Kč, kterou mu poškozený zaslal prostřednictvím účtu [jméno] [příjmení] [číslo] [bankovní účet] na účet č. [bankovní účet] vedený na [jméno] [příjmení] [příjmení], kdy tyto peněžní prostředky použil pro vlastní potřebu, čímž [jméno] [příjmení] způsobil škodu v celkové výši 200 000 Kč,

19) od poškozeného [jméno] [jméno], bytem [adresa], vylákal pod příslibem zhodnocení formou investic dne 11. 5. 2016 peněžní prostředky ve výši 4000 USD (dle kurzu ČNB 27,02 CZK/USD ke dni 11. 5. 2016 jde o ekvivalent 108 080 Kč), které mu poškozený zaslal prostřednictvím účtu [jméno] [příjmení] (dnes [příjmení]) č. [bankovní účet] na účet č. [bankovní účet] vedený u CAIXABANK, S.A. ve Španělském království, kdy tyto peněžní prostředky v částce 60 580 Kč použil pro vlastní potřebu a v částce 47 500 Kč je v období od 17. 1. 2018 do 14. 3. 2019 vrátil vkladem na účet poškozeného č. [bankovní účet] jako výplatu jistiny a údajných výnosů z neuskutečněných investic, čímž [jméno] [jméno] způsobil škodu v celkové výši 60 580 Kč,

20) od poškozeného [jméno] [příjmení] vylákal pod záminkou poskytnutí půjčky za účelem zhodnocení formou investic peněžní prostředky v celkové výši 848 000 Kč, které mu poškozený postupně zasílal nebo vkládal v hotovosti na účet č. [bankovní účet] vedený na [jméno] [příjmení] [příjmení], a to dne 11. 5. 2016 převodem z účtu poškozeného č. [bankovní účet] částku 90 000 Kč a vkladem hotovosti částku 110 000 Kč, dne 2. 6. 2016 vkladem hotovosti prostřednictvím [jméno] [příjmení] částku 148 000 Kč a dne 9. 6. 2016 převodem z účtu spol. Tersus s.r.o. č. [bankovní účet] částku 500 000 Kč, ačkoliv od počátku věděl, že zapůjčené finanční prostředky vzhledem ke své finanční situaci není schopen vrátit, kdy zapůjčené peněžní prostředky v částce 833 500 Kč použil pro vlastní potřebu a v částce 14 500 Kč je v období od 16. 3. 2018 do 26. 6. 2018 vrátil vkladem nebo převodem na účet č. [bankovní účet] vedený na [jméno] [příjmení] ml., čímž [jméno] [příjmení] způsobil škodu v celkové výši 833 500 Kč,

21) prostřednictvím [jméno] [příjmení] vylákal od poškozeného [jméno] [příjmení] pod záminkou poskytnutí krátkodobé půjčky se splatností do jednoho měsíce s 10% úrokem peněžní prostředky ve výši 260 000 Kč, které mu poškozený v částce 150 000 Kč dne 1. 6. 2016 vložil v hotovosti na účet č. [bankovní účet] vedený na [jméno] [příjmení] [příjmení], a v částce 110 000 Kč mu je předal prostřednictvím [jméno] [příjmení] asi týden po první platbě, ačkoliv od počátku věděl, že zapůjčené finanční prostředky vzhledem ke své finanční situaci není schopen vrátit, kdy zapůjčené prostředky použil pro vlastní potřebu, čímž [jméno] [příjmení] způsobil škodu ve výši 260 000 Kč,

22) prostřednictvím [jméno] [příjmení] přislíbil poškozenému [jméno] [příjmení] zhodnocení peněžních prostředků formou investic a následně od něj pod touto záminkou vylákal dne 2. 6. 2016 vkladem hotovosti

na účet č. [bankovní účet] vedený na [jméno] [příjmení] [příjmení] částku 200 000 Kč, kdy tyto peněžní prostředky v částce 187 000 Kč použil pro vlastní potřebu a v částce 13 000 Kč je v období od 31. 8. 2018 do 26. 9. 2018 vrátil vkladem na účet poškozeného č. [bankovní účet] jako výplatu údajných výnosů z neuskutečněných investic, čímž [jméno] [příjmení] způsobil škodu v celkové výši 187 000 Kč,

23) prostřednictvím [jméno] [příjmení] přislíbil poškozenému [jméno] [příjmení] zhodnocení peněžních prostředků formou investic a následně od něj pod touto záminkou vylákal dne 27. 6. 2016 na účet č. [bankovní účet] vedený na [jméno] [příjmení] [příjmení] částku 50 000 Kč, kdy tyto peněžní prostředky použil pro vlastní potřebu, čímž [jméno] [příjmení] způsobil škodu v celkové výši 50 000 Kč,

24) od poškozeného [příjmení] [jméno] [příjmení] vylákal pod záminkou poskytnutí krátkodobé půjčky peněžní prostředky v celkové výši 500 000 Kč se splatností do 31. 12. 2016, které poškozený dne 5. 9. 2016 v částce 250 000 Kč dle instrukcí [příjmení] zaslal na účet č. [bankovní účet] vedený na [jméno] [příjmení] a nejpozději dne 30. 9. 2016 v částce 250 000 Kč předal obžalovanému v hotovosti, ačkoliv obžalovaný od počátku věděl, že zapůjčené peněžní prostředky vzhledem ke své finanční situaci není schopen ve sjednané době splatnosti vrátit, kdy zapůjčené prostředky použil pro vlastní potřebu, čímž [jméno] [příjmení] způsobil škodu v celkové výši 500 000 Kč,

25) od poškozeného [jméno] [příjmení], bytem [adresa], vylákal pod příslibem zhodnocení formou investic dne 1. 11. 2016 peněžní prostředky ve výši ve výši 100 000 Kč, které mu poškozený zaslal prostřednictvím účtu [jméno] [příjmení] č. [bankovní účet] na účet č. [bankovní účet] vedený na [jméno] [příjmení], kdy tyto peněžní prostředky použil pro vlastní potřebu, čímž [jméno] [příjmení] způsobil škodu v celkové výši 100 000 Kč, kdy celkově svým pokračujícím jednáním způsobil celkovou škodu ve výši 46 063 030 Kč.

2. Za toto shora uvedené jednání a dále za zločin podvodu podle § 209 odst. 1, 4 písmeno d) trestního zákoníku, kterým byl obžalovaný uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 24. 11. 2021 číslo jednací 5 T 144/2021-391, který nabyt právní moci dne 17. 12. 2021, soud I. stupně uložil obžalovanému podle § 209 odstavec 5 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 2 trestního zákoníku souhrnný trest odnětí svobody v trvání 8 roků. Podle § 56 odstavec 3 trestního zákoníku obžalovaného pro výkon tohoto trestu zařadil obžalovaného do věznice s ostrahou. Současně podle § 43 odstavec 2 trestního zákoníku zrušil ve výroku o trestu rozsudek Okresního soudu v Liberci ze dne 24. 11. 2021, číslo jednací 5 T 144/2021-391, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Podle § 99 odstavec 2 písmeno a), odstavec 4 trestního zákoníku obžalovanému současně uložil ochranné léčení psychiatrické zaměřené na patologické hráčství v ambulantní formě.

3. Dále soud I. stupně rozhodl i o nárocích poškozených na náhradu škody a to tak, že podle § 228 odstavec 1 trestního řádu zavázal obžalovaného na náhradě škody zaplatit poškozenému [jméno] [příjmení], narozenému [datum], [ulice a číslo], [obec a číslo], částku 7 000 000 Kč, poškozenému [jméno] [příjmení], narozenému [datum], [ulice a číslo], [obec a číslo], částku 28 262,10 Kč, poškozené [jméno] [příjmení], narozené [datum], [ulice a číslo], [PSČ] [obec], částku 2 704 500 Kč, poškozenému [jméno] [příjmení], narozenému [datum], [ulice a číslo], [PSČ] [obec], částku 4 225 000 Kč, poškozené [jméno] [příjmení], narozené [datum], [ulice a číslo], [obec a číslo], částku 300 000 Kč, poškozenému [příjmení] [jméno] [příjmení], narozenému [datum], [ulice a číslo], [PSČ] [obec], částku 1 813 450 Kč, poškozenému [jméno] [příjmení], narozenému [datum], [ulice a číslo], [obec a číslo], částku 102 000 Kč, poškozené [jméno] [příjmení], narozené [datum], [ulice a číslo], [PSČ] [obec], částku 66 000 Kč, poškozenému [jméno] [příjmení], narozenému [datum], [ulice a číslo], [PSČ] [obec] [část obce], částku 200 000 Kč, poškozenému [jméno] [příjmení], narozenému [datum], [ulice a číslo], [obec a číslo], částku 200 000 Kč, poškozenému [jméno] [jméno], narozenému [datum], [ulice a číslo], [PSČ] [obec], částku 60 580 Kč, poškozenému [jméno] [příjmení], narozenému [datum], [obec a číslo], [PSČ] [obec], částku 260 000 Kč, poškozenému

[jméno] [příjmení], narozenému [datum], [ulice a číslo], [obec a číslo], částku 187 000 Kč, poškozené [jméno] [příjmení], narozené [datum], [ulice a číslo], [PSČ] [obec], částku 1 755 000 Kč, poškozenému [příjmení] [jméno] [příjmení], narozenému [datum], [ulice a číslo], [PSČ] [obec], částku 3 150 000 Kč, poškozenému [jméno] [příjmení], narozenému [datum], [adresa], částku 6 250 000 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 11,75% od 8. 2. 2022 do zaplacení, a konečně poškozenému [jméno] [příjmení], narozenému [datum], [ulice a číslo], [obec a číslo], částku 421 000 Kč.

4. Podle § 229 odstavec 2 trestního řádu pak poškozené [jméno] [příjmení], narozenou [datum], MUDr. [jméno] [příjmení], narozeného [datum], [jméno] [příjmení], narozeného [datum] a [jméno] [příjmení], narozeného [datum], odkázal se zbytkem jejich nároků na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

5. Podle § 229 odstavec 1 trestního řádu pak zcela odkázal s nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních poškozené [příjmení] [jméno] [příjmení], CSc., narozeného [datum], [ulice a číslo], [PSČ] [obec], [jméno] [příjmení], narozeného [datum], [ulice a číslo], [obec a číslo], [jméno] [příjmení], narozeného [datum], [ulice a číslo], [obec a číslo], [jméno] [příjmení], narozeného [datum], [ulice a číslo], [obec a číslo], Ing. [jméno] [příjmení], narozeného [datum], [ulice a číslo], [obec a číslo], a [jméno] [příjmení], narozeného [datum], [ulice a číslo], [PSČ] [obec].

6. Proti tomuto rozsudku podali v zákonem stanovené lhůtě odvolání obžalovaný a poškozený Ing. [příjmení] [příjmení]. Odvolání obžalovaného směřuje do všech výroků napadeného rozsudku, odvolání poškozeného pak do výroku o náhradě škody, který se ho bezprostředně týká.

7. Obžalovaný uvedl, že soudu I. stupně vytyká nesprávná a neúplná skutková zjištění a dále nesprávný náhled na subjektivní stránku uvedeného tr. činu podvodu. Smyslem jeho jednání bylo vydělat finanční prostředky s vysokou mírou rizika, avšak s tím souvisejícím vysokým výnosem. Obrátil se proto na třetí osoby, u nichž poptal poskytnutí finančních prostředků s tím, že jim po sjednané době tyto vrátí se sjednaným zúročením. Poškození byli seznámeni s rizikovostí těchto investic i s tím, že se jejich zhodnocení nemusí podařit. Řada poškozených pocházela z bankovního sektoru, jednalo se tedy o osoby, kterým byl znám princip těchto rizikových obchodů. Nelze odhlédnout ani od toho, že se poškození následně o nakládání s poskytnutými finančními prostředky nezajímali. Dodržení či nedodržení nezbytné míry opatrnosti ze strany poškozeného v soukromoprávním vztahu je důležitým východiskem pro vyvození trestní odpovědnosti pachatele u tr. činu podvodu (srov. např. 7 Tdo 486/2010, 11 Tdo 1121/2012, 4 Tdo 85/2017). Závěr vyplývající ze shora uvedené soudní judikatury však zůstal zcela mimo pozornost soudu I. stupně. Obžalovaný v tomto směru namítá, že závazkové vztahy mezi ním a poškozenými představovaly toliko civilněprávní jednání, které není ve smyslu principu ultima ratio trestního práva možné hodnotit jako trestněprávně významné (§12 tr. zákoníku).

8. Soud I. stupně se rovněž nedostatečně vypořádal se všemi důkazy, resp. některé důkazy provést opominul, a to přesto, že byly obžalovaným navrhovány. Obžalovaný poukazoval na osoby svých rodičů, kteří jsou psychiatricky zatíženi. Současně znalec psychiatr u obžalovaného konstatoval jako téměř vymizelou ovládací schopnost. Vzhledem k tomu, že anamnéza rodičů obžalovaného nebyla znalci známa, bylo obžalovaným navrhováno doplnění znaleckého posudku na obžalovaného, což soud I. stupně zamítl. Tímto postupem bylo zasaženo do práv obžalovaného na spravedlivý proces, neboť zjištění psychického stavu obžalovaného je věcí odbornou, a tyto závěry proto nepřísluší činit soudu na základě jeho vlastních závěrů či úvah. Jedná se tedy v daném případě o tzv. opomenutý důkaz (srov. III. ÚS 3320/09).

9. Konečně obžalovaný napadá uvedený rozsudek pro jeho nejasnost a nepřezkoumatelnost, kdy tento nesplňuje kritéria ust. § 125 odst. 1 tr. ř., neboť soud I. stupně zcela nedostatečně vysvětlil, na základě jakých úvah dospěl k závěru, že obžalovaný naplnil po stránce objektivní i subjektivní

všechny zákonné znaky tr. činu podvodu. Z těchto důvodů obžalovaný navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.

10. Poškozený [příjmení] [příjmení] ve svém odvolání uvedl, že dle jeho názoru soud I. stupně měl dostatek podkladů pro to, aby rozhodl o celém nároku poškozeného a přiznal mu náhradu škody ve výši, se kterou se připojil k tr. řízení, tj. s částkou 9 250 000 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení. Uvedená částka je jistinou pohledávky, přičemž další škodou je pak ušlý zisk představující přinejmenším zákonné úroky z prodlení z uvedené částky. Uvedená částka pak zcela koresponduje se skutkovými zjištěními soudu I. stupně. V odůvodnění napadeného rozsudku zcela chybí bližší úvahy soudu I. stupně v tom směru, že poškozený svůj nárok na náhradu škody uplatnil již na počátku tr. řízení, s čímž byl obžalovaný prokazatelně srozuměn. Z napadeného rozsudku není rovněž zcela odůvodněno to, že notářský zápis sp. zn. N 812/2014, N 939/2014 ze dne 8. 9. 2014, se svolení k jeho vykonatelnosti, byl zohledněn u nároku poškozeného na náhradu škody, kdy mu byla od výše způsobené škody odečtena částka 3 000 000 Kč, ale nebyl zohledněn nárok poškozeného na jím uplatněný úrok z prodlení z částky 3 000 000 Kč ve výši 11,75%. Z těchto důvodů proto poškozený navrhl, aby odvolací soud podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 tr. řádu zrušil napadený rozsudek ve výroku o náhradě škody v části, která se ho týká, a podle § 259 odst. 3 tr. řádu sám rozhodl o tom, že se poškozenému podle § 228 odst. 1 tr. řádu přiznává nárok na náhradu škody ve výši 9 250 000 Kč spolu s úroky z prodlení, a to ve výši stanovené nařízením vlády č. 351/2013 Sb. od data obeznámení obžalovaného s nárokem poškozeného na náhradu škody.

11. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. Následně odvolací soud dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného není důvodné. Naproti tomu však přiznal odvolací soud důvodnost odvolání poškozeného [příjmení] [příjmení].

12. V obecné rovině odvolací soud konstatuje, že řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, žádnými podstatnými vadami netrpí. Skutková zjištění učiněná soudem I. stupně odvolací soud považuje za správná a úplná, kdy neshledává extrémní rozpor mezi skutkovými zjištěními a obsahem jednotlivých provedených důkazů. Odvolací soud má za to, že soud I. stupně

v potřebném rozsahu zjistil skutkový stav věci, o němž nevznikají důvodné pochybnosti. Tyto důkazy pak hodnotil jednotlivě i ve vzájemných souvislostech. Soud I. stupně tak v daném případě postupoval v souladu s ust. § 2 odst. 5, 6 tr. řádu. V souladu s ust. § 89 tr. řádu provedeným dokazováním v nezbytném rozsahu zjistil skutečnosti o tom, zda se skutky uvedené v obžalobě staly, zda je spáchal obžalovaný, podstatné okolnosti mající vliv na posouzení závažnosti činu. Soud I. stupně pak za důkaz v této tr. věci vzal vše, co může přispět k objasnění věci, tedy nejen obsah výpovědí jednotlivých poškozených pod body ad 1-25) výroku napadeného rozsudku, jakož i dalších svědeckých výpovědí, které se vztahovaly k tr. činnosti obžalovaného, jeho způsobu života v inkriminované době, kdy docházelo ke shora uvedené tr. činnosti, jakož i způsobu jejího provedení. Dále to byl obsah znaleckých posudků, listinných a jiných důkazů důležitých pro posouzení projednávané tr. věci obžalovaného. Současně se soud I. stupně v potřebném rozsahu vypořádal s obhajobou obžalovaného. Lze tedy konstatovat, že obžalovanému v tomto řízení nebylo nijak upřeno právo na tzv. spravedlivý proces a jeho ústavní práva tak byla v potřebném rozsahu šetřena (srov. Listinu základních práv a svobod; §§ 38, 40 zák. č. 2/1993 Sb. či čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod publikované pod č. 209/1992 Sb.). V tomto směru nebyly porušeny zásady kontradiktornosti, ústnosti a bezprostřednosti řízení před soudem I. stupně. Odvolací soud pak shledává napadený rozsudek správným i po formální stránce, kdy jeho výroková část i odůvodnění odpovídá všem kritériím uvedeným v ust. §§ 120, 125 tr. řádu. V odůvodnění napadeného rozsudku pak soud I. stupně v potřebném rozsahu vyložil, jaké skutečnosti vzal za prokázané, o které důkazy svá skutková

zjištění opřel, jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů a jakými právními úvahami se řídil, když dospěl k závěru, že jednání obžalovaného vykazuje zákonné znaky shora uvedených tr. činů. Odvolací soud nechce za dané situace opakovat to, co již bylo příléhavě uvedeno v odůvodnění napadeného rozsudku, přičemž s touto argumentací soudu I. stupně se ztotožňuje a v podrobnostech na ní zcela odkazuje. Navíc je třeba uvést, že hodnocení důkazů je výsadou nalézacího soudu a pokud jím učiněné právní i skutkové závěry jsou v souladu s provedenými důkazy, není důvodu na rozhodnutí soudu I. stupně cokoli měnit. Správnou a odpovídající se jeví rovněž užitá právní kvalifikace jednání obžalovaného, kdy jeho jednání bylo pod body ad 1 až 25) výroku napadeného rozsudku právně posouzeno jako pokračující zvlášť závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku (ke kategorizaci tr. činů srov. § 14 tr. zákoníku). Soud I. stupně se rovněž vypořádal s procesními návrhy obžalovaného, zejm. ve vztahu k doplnění dokazování nad rámec důkazů shromážděných v přípravném řízení a rovněž zdůvodnil, proč tyto návrhy jako nadbytečné zamítl. Podle respektované judikatury ÚS ČR (srov. např. I. ÚS 32/95) soud nemusí nutně vyhovět všem návrhům stran na provedení důkazů za situace, kdy důkazy již provedené poskytují dostatečný podklad pro rozhodnutí ve věci a je zřejmé, že další důkazy nemohou závěry soudu zvrátit (srov. rozhodnutí NS ČR, sp. zn. 6 Tdo 1389/2012). Uvedené řízení není dle názoru odvolacího soudu zatíženo závažnou procesní vadou, která by spočívala v opomenutí některých důkazů, které by sami o sobě nebo ve spojení s jinými důkazy mohly odůvodnit jiné rozhodnutí ve věci. To se týká i některých odvolacích námitek obžalovaného, které se vztahují k závěrům znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, vypracovaného na jeho osobu. Soud I. stupně se problematikou duševního zdraví obou rodičů obžalovaného zabýval, přičemž v odůvodnění napadeného rozsudku rozvedl, proč považuje v tomto směru návrhy obžalovaného na doplnění dokazování za nedůvodné (viz bod [číslo]), přičemž odvolací soud se s argumentací nalézacího soudu zcela ztotožňuje a nespatřuje v postupu soudu I. stupně porušení práva obžalovaného na spravedlivý proces. Je zřejmé, že s ohledem na závěry znaleckého posudku z odvětví psychiatrie, který hodnotí ovládací schopnosti obžalovaného snížené měrou podstatnou, snaží se obžalovaný docílit stavu, aby byla jeho ovládací složka jednání byla shledána jako zcela vymizelá, a tedy, aby nebyl pro nepřičetnost trestně odpovědný za uvedené jednání. Jak soud I. stupně správně nepřehlédl, aktuální nepříznivý zdravotní stav rodičů obžalovaného je zapříčiněn jejich dlouhodobým nadužíváním alkoholu, což v žádném případě nemůže mít vliv na kognitivní funkce obžalovaného. Zde lze odkázat na závěry znalců [příjmení] [jméno] a PhDr. Kloseho, Ph.D. ve vztahu k mentální kondici obžalovaného, která byla shledána jako velmi dobrá (viz bod [číslo]). To ostatně dokazuje i jeho dosavadní výkon a úroveň jeho pracovní činnosti v bankovní sféře, jakož i v běžném osobním životě.

13. Odvolací soud se dále přesvědčil o tom, že pro jednotlivé dílčí útoky (skutky; §12 odst. 12 tr. ř.) uvedeného tr. činu bylo policejním orgánem zahájeno tr. stíhání (§160/1 tr. ř.), přičemž celková škoda způsobená poškozeným byla správně vypočtena na částku 46 063 030 Kč. Uvedená částka je rozdílem mezi finančními prostředky, které obžalovaný od poškozených přijal a částkami, které jim posléze vyplatil jako údajné průběžné zhodnocení jejich investic. I když v případě tr. činu podvodu směřuje úmysl pachatele k tomu, aby od poškozeného, kterého uvedl v omyl, získal veškerou finanční částku, kterou mu předal, v daném případě musel obžalovaný vynaložit

„ nezbytné výdaje“ k tomu, aby poškozené přesvědčil o výhodnosti jejich finanční investice do jím uváděných obchodních operací. Soud I. stupně zde proto odečetl ve prospěch obžalovaného ty finanční prostředky, které dílem poškozeným vrátil. Způsob provedení činu obžalovaným tak mnohých rysech připomíná tzv. Ponziho schéma.

14. Za tzv. Ponziho schéma se označují podvodné investiční operace, kdy investoři svěřují provozovateli (pachateli) fondu peníze za účelem jejich zúročení, avšak provozovatel tyto peníze dále neinvestuje, a namísto toho pouze vyplácí prostředky fondu jen některým investorům. A to většinou těm, kteří investovali dříve. Tento systém může omezeně fungovat, dokud přicházejí

noví investoři a prostředky se dají vyplácet ostatním. Když už ve fondu nezůstanou žádné peníze na vyplácení, fond zkrachuje a vyplacení tak jsou jen někteří investoři, zatímco ostatní nedostanou nic.

15. Ponziho schéma bývá často chybně používáno jako synonymum k pyramidové hře, ve skutečnosti je ale maximálně její zvláštní variantou, pokud je vůbec pod tento pojem zahrnováno. Hlavním rozdílem mezi Ponziho schématem a klasickou pyramidovou hrou je, že v pyramidové hře členové musejí hledat nové členy a mají pak provize z jejich vkladu. V Ponziho schématu se o hledání nových investorů stará provozovatel fondu a ten také sám určuje, komu vyplatí peníze. I spekulativní bublina je jistou formou Ponziho schématu (zdroj: wikipedie).

16. V daném případě to byl obžalovaný, který aktivně vyhledával další, „investory“ do jím deklarovaných, avšak smyšlených obchodních operací, kdy mu však částečně, naháněli do náruče“ další oběti této tr. činnosti sami poškození, neboť obžalovaného znaly jako zdatného pracovníka Citibank, kde byl jejich bankovním poradcem, popř. byly o reálném zhodnocení jejich finančních prostředků přesvědčeni právě dílčími (avšak ojedinělými) výplatami, „zisku“, jak to poškozeným deklaroval obžalovaný. Následně však též docházelo k řetězení počtu poškozených tím, že poškození, kteří již do údajných obchodů svěřili své finanční prostředky, byli přesvědčeni o tom, že obžalovaný jejich peníze opravdu zhodnocuje způsobem uvedeným ve výrokové části napadeného rozsudku. Obžalovaný však některé poškozené uváděl v omyl i při sjednávání tzv. osobních půjček, kdy uváděl důvody, které vůbec neodpovídaly realitě (viz např. pošk. Ing. [příjmení]). V některých případech pak používal obžalovaný k dosažení svého cíle jiné osoby jako „nástroj“ této tr. činnosti, kdy lze toto jednání označit jako tzv. nepřímé pachatelství ve smyslu § 22 odst. 2 tr. zákoníku (např. pošk. [příjmení], [příjmení], [příjmení], [příjmení]), kdy obžalovaný věděl, že tyto osoby vůči dalším poškozeným subjektům jednají v omylu a v jeho prospěch. Jednání těchto osob pak obžalovanému pak usnadnilo páchání uvedené tr. činnosti i dosažení vyšších finančních zisků, které následně použil pro svojí potřebu. Celkový dojem legitimacy a úspěšnosti v očích poškozených umocňovala úspěšná image obžalovaného, kterou si však vytvořil za pomoci finančních prostředků získaných na úkor poškozených. Odvolací soud má za to, že skutková zjištění učiněná soudem I. stupně vedou k důvodnému závěru o tom, že obžalovaný po stránce objektivní i subjektivní naplnil veškeré zákonné znaky zvláště závažného zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, kdy při stanovení výše způsobené škody bylo zohledněno novelizované ustanovení § 138 odst. 1 tr. zákoníku, novelizované zák. č. 333/2020 Sb. s účinností od 1. 10. 2020. Nelze v žádném případě akceptovat odvolací námitky obžalovaného, že celé jeho jednání je třeba posuzovat toliko v rámci občanskoprávních závazkových vztahů a je proto třeba uplatnit tzv. subsidiaritu trestní represe ve smyslu § 12 odst. 2 tr. zákoníku. Jednání obžalovaného vykazuje všechny znaky protiprávního činu, které jsou uvedeny v ust. § 209 tr. zákoníku, včetně jeho subjektivní stránky (§13 tr. zákoníku).

17. Zákonný pak shledal odvolací soud i výrok o výši a druhu ukládaného trestu. Soud I. stupně pod body [číslo] odůvodnění napadeného rozsudí, jaké důvody ho vedly k ukládání přísného nepodmíněného trestu odnětí svobody, kdy současně rozvádí druh polehčujících i přitěžujících okolností, které shledal na straně obžalovaného. Uvádí, že při úvaze o výši trestu přihlédl i ke snížené přičetnosti obžalovaného (§ 40 odst. 1 tr. zákoníku). Výši trestu pak stanovil těsně nad polovinou zákonné tr. sazby ust. § 209 odst. 5 tr. zákoníku (polovina tr. sazby činí 7 a půl roku, horní hranice pak 10 let). Odvolací soud dospěl k závěru, že nejsou splněny podmínky pro postup podle § 258 odst. 1 písm. e) tr. ř., tedy zrušit napadený výrok o trestu, neboť tento je nepřiměřený.

18. Odvolací soud na tomto místě opakuje, že obžalovaný páchal uvedenou tr. činnost po dobu více jak 5 let, kdy svým jednáním poškodil nejméně 25 osob. I když došlo k navýšení spodní hranice pro způsobení škody velkého rozsahu od 1. 10. 2020 z 5 milionů na 10 milionů korun, i tak škoda způsobená obžalovaným převyšuje tuto výši škody více jak čtyřikrát. Obžalovaný

neváhal

„okrásť“ v zájmu zajištění svého zcela nadstandardního způsobu života nejen své bývalé klienty, ale též přátele a své příbuzné. Řadu z těchto poškozených obžalovaný připravil o celoživotní úspory a značně zhoršil jejich kvalitu života, a to i po stránce duševní. Jak je patrné z obsahu provedených důkazů, u poškozeného [jméno] [příjmení], který se snažil uhradit poškozeným, které ve prospěch obžalovaného v dobré víře zhodnocení jejich finančních prostředků do celé věci zapojil, ze svých prostředků alespoň část škody, která jim vznikla, došlo k takovému zhoršení zdravotního stavu, kdy následně zemřel. Obžalovaného jednání tedy nebylo ojedinělé, nýbrž dlouhodobé. Dokonce své jednání téže povahy zopakoval ještě předtím, než bylo proti němu pro shora uvedeného jednání zahájeno trestní stíhání (dne 25. 6. 2019), a to v období od 21. 8. 2018 do 16. 10. 2018, za což byl odsouzen rozsudkem OS v Liberci ze dne 24. 11. 2021, č. j. 5 T 144/2021-391. Právě k tomuto odsouzení pak soud I. stupně správně dle § 43 odst. 2 tr. zákoníku ukládal souhrnný trest. Výše škody v této odděleně vedené tr. věci činí 1 420 000 Kč. Z těchto všech shora uvedených skutečností má odvolací soud za to, že trest uložený ve výměře 8 roků akcentuje všechny okolnosti případu, poměry obžalovaného, jakož i výši způsobeného následku.

19. Pokud pak soud I. stupně uložil obžalovanému i ochranné opatření ve formě psychiatrického léčení zaměřeného na patologické hráčství v ambulantní formě, učinil tak na základě výsledku dokazování v této tr. věci. Je z vyjádření obžalovaného i z okolností případu zřejmé, že obžalovaný nemá na svoji závislost na patologickém hráčství patřičný náhled. Sázení na trhu kurzovních sázek považuje za zcela srovnatelné s investováním finančních prostředků na kapitálových trzích s téměř srovnatelnou mírou rizika. V závislosti na výši vsazených finančních prostředků do těchto kurzovních sázek pak v případě neúspěchu obžalovanému vznikají finanční ztráty, které je nucen saturovat z jiných zdrojů, v daném případě evidentně z výnosů tr. činnosti, neboť jeho oficiální (legální) příjmy zdaleka nedosahují takové výše, aby z nich byl schopen zacetit ztráty v rodinném rozpočtu. Účast na tomto ochranném léčení je v případě obžalovaného nezbytnou podmínkou k tomu, aby se z této závislosti vymanil a byl schopen normálního občanského, pracovního i rodinného života.

20. Pokud se týká výroku o náhradě škody u poškozeného [příjmení] [jméno] [příjmení], jak již odvolací soud konstatoval shora, bylo shledáno odvolání poškozeného jako důvodné. Argument soudu

I. stupně, proč nepřiznal poškozenému celou výši jistiny dluhu, a to částku 9 250 000 Kč, spočívá v tom, že poškozený má již na částku 3 000 000 Kč exekuční titul ve formě notářského zápisu se svolením k jeho vykonatelnosti (sp. zn. NZ 812/2014, N 989/2014). Poškozenému tedy přiznal nárok na náhradu škody proti obžalovanému toliko ve výši 6 250 000 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 11,75%, a to od 8. 2. 2022 (pozn. dne 8. 2. 2022 bylo v tr. věci zahájeno hl. líčení a pošk. se připojil před zahájením dokazování s uplatněným nárokem na náhradu škody). Notářský zápis se svolením vykonatelnosti je exekucním titulem, jestliže splňuje: 1. formální náležitosti stanovené pro sepisování notářských zápisů o právních úkonech, 2. jestliže obsahuje dohodu osoby oprávněné ze závazkového právního stavu s osobou ze závazkového právního vztahu povinnou, v níž jsou přesně individualizovány oprávněná a povinná osoba a vyznačen právní důvod plnění, předmět plnění a doba plnění, a 3. jestliže osoba povinná v něm svolila k vykonatelnosti. V této fázi vykonávacího řízení soud naopak nezkoumá, zda hmotněprávní úkon, na základě něhož vzniká vymáhaný závazek, je či není platný, tedy soud se při nařízení výkonu nemůže zabývat tím, zda zápis odpovídá skutečným hmotněprávním vztahům mezi účastníky (srov. 20 Cdo 4888/2008). Tedy je zřejmé, že formální správnost všech ustanovení tohoto notářského zápisu je nutným předpokladem k tomu, aby byl následně vykonatelný. Není současně rozhodnutím, které by činilo překážku věci rozhodnuté (ne bis in idem).

21. Odvolací soud proto dospěl k závěru, že v rámci adhezního řízení měl a mohl soud I. stupně rozhodnout o celé výši pohledávky poškozeného, kdy je uvedený nárok poškozenému přiznan soudním rozhodnutím, o jehož správnosti i z hlediska formálních náležitostí nevznikají důvodné pochybnosti. Výše oprávněného nároku vyplývá ze skutkových zjištění, odvolací soud jej shledal správným co do důvodu i výše. Poškozenému tedy i tato soudní forma rozhodnutí dává větší pocit právní jistoty. Odvolací soud proto v této části napadený rozsudek zrušil a znovu sám rozhodl tak, že je obžalovaný povinen zaplatit poškozenému [příjmení] [jméno] [příjmení] na náhradu škody částku 9 250 000 Kč spolu s úrokem z prodlení, který k okamžiku rozhodování soudu

I. stupně činil 11,75% (srov. nařízení vlády č. 351/2013 Sb.). Oproti soudu I. stupně však poškozenému odvolací soud přiznal tento nárok až od 10. 2. 2022, neboť dne 8. 2. 2022 se poškozený prokazatelně dozvěděl o výši uplatňovaného nároku poškozeným [příjmení] [příjmení], dne 9. 2. 2022 měl obžalovaný plnit a pokud tak obžalovaný neučinil, ocitl se v prodlení s plněním poškozenému (věřiteli) dnem 10. 2. 2022.

22. V případě, že by poškozený uplatnil svůj nárok na náhradu škody jak na základě notářského zápisu, tak i soudního rozhodnutí (tj. obou exekučních titulů), je částečné vymožení pohledávky v jedné exekuci důvodem částečného zastavení druhé exekuce postupem podle § 55 odst. 1 zák. č. 120/2001 Sb. a § 268 odst. 1 písm. g) o.s.ř. (srov. 20 Cdo 2504/2010).

23. Jelikož se shora uvedených důvodů nebylo v žádném směru odvolání obžalovaného shledáno důvodným, bylo podle § 256 tr. ř. zamítnuto.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný. Za splnění podmínek § 265a a § 265b trestního řádu však proti němu mohou obžalovaní podat dovolání, a to ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky. Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, a dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 trestního řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů dovolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm.a) – m) trestního řádu nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Praha 13. října 2022

JUDr. Luboš Vrba
předsedkyně senátu